

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010086
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819010086.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 4. februára 2020 prejednal odvolanie podané obžalovaným E. D., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/21/2019 z 22.10.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. D. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/21/2019 z 22.10.2019 bol obžalovaný E. D. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 28.12.2017 v čase okolo 22.00 hod. v stave vylučujúcom spôsobilosť, viedol osobné motorové vozidlo zn. FORD MONDEO s evidenčnými číslami NO 961 AX po ceste II. triedy č. 584 v obci Oravský Biely Potok v smere od obce Podbiel smerom na obec Habovka, pričom pri predchádzaní ostrej ľavotočivej zákruty v km 05,630 v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a požitého alkoholu, kde koncentrácia alkoholu v jeho krvi dňa 28.12.2017 v čase o 22.00 hod. bola vo výške 2,56 až 2,73 g/kg (promile), nezvládol vedenie vozidla, zišiel za pravý okraj vozovky, kde prednou časťou vozidla narazil do reklamného pútača, kde takýmto svojim konaním spôsobil spolujazdcovi sediacemu na prednej sedačke spolujazdca E. M., nar. X.X.XXXX, zatvorenú špirálovú zlomeninu pravej ramennej kosti s posunom a ochrnutie pravého vretenného nervu, s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní štyri až päť mesiacov, M. D., nar. X.X.XXXX, škodu na vozidle zn. Ford Mondeo vo výške 3 278,00 EUR a D. D., nar. X.XX.XXXX, škodu poškodením reklamného pútača vo výške 565,- EUR, pričom svojim konaním porušil dôležitú povinnosť nedodržaním pravidiel cestnej premávky, upravených v § 3 ods. 1, ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. b), c), § 4 ods. 2 písm. d), § 9 ods. 1, § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Za to mu súd podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods.1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany, sp.zn. OT/13/18 zo dňa 24.5.2018, právoplatný dňa 24.5.2018, vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému D. D., nar. X.XX.XXXX v U., trvale bytom Z. T. H. č. XX, vo výške 565,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného D. D. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol vo výroku o uloženom treste napadnutý odvolaním obžalovaného. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Vevurku v tom zmysle, že napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody nepovažuje za zákonný. Úvodom opísal výrokové časti napadnutého rozsudku a vyslovil názor, že v prípade jeho trestného stíhania súd mohol použiť ustanovenie § 44 Tr. zák. a od uloženia ďalšieho trestu upustiť vzhľadom na už uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov s ochranným dohľadom 30 mesiacov z rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/75/2018 zo dňa 20.11.2018. Okresný súd mal prihliadnuť na urobené vyhlásenie o vine, ktoré prijal na hlavnom pojednávaní podľa § 257 Tr. por. a takýmto spôsobom jeho priznanie zohľadniť aj pri výmere uloženého trestu. Obžalovaný poukázal na to, že už samotná dĺžka vykonávaného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ako aj povinnosť obžalovaného podrobiť sa ochrannému dohľadu v trvaní 30 mesiacov podľa jeho názoru zaručuje dostatočné naplnenie účelu trestu ako v generálnej, tak aj v individuálnej prevencii. V ďalšej časti odvolania sa zaoberal primeranosťou trestu a dosiahnutím výchovných účinkov. Podľa názoru obžalovaného napadnutý výrok o treste v rozsudku okresného súdu by mal po správnom právnom posúdení obsahovať pomenovanie, že ide o ďalší trest, spolu s odkazom na konkrétne paragrafové ustanovenie (§ 43 Tr. zák.). Záverom zvýraznil povahu a závažnosť trestného činu, za ktorý bol odsúdený, s tým, že sa dopustil nedbanlivostného trestného činu. Súhrnný trest mu bol uložený za prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, a preto túto skutočnosť mal okresný súd vziať do úvahy. Odôvodnenie odvolania obžalovaného bolo v spisovom materiáli zažurnalizované na č.l. 250-251.

Na verejnom zasadnutí intervenujúca prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný, a preto je potrebné odvolanie obžalovaného zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania. Napadnutý rozsudok navrhol zrušiť v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. s tým, aby krajský súd v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol podľa § 43 a § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného a ďalšieho trestu. Obhajca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/75/2018 z 20.11.2018, v zmysle ktorého bol okrem iného obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 30 mesiacov. Z uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný bude po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody monitorovaný a takýmto spôsobom bude zabezpečená prevencia pred páchaním ďalšej trestnej činnosti.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava konečného návrhu svojho obhajcu. Je mu to všetko ľúto, doma má tri deti a starých rodičov, o ktorých sa chce starať. Z tohto dôvodu nechce, aby mu bol navýšený vykonávaný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 43 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahoval na trestné stíhanie obžalovaného, krajský súd zistil, že tento bol v minulosti 5-krát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 0T/13/2018 z 24.5.2018, právoplatným toho istého dňa, pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na dobu 1 rok a 6 mesiacov. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky a 6 mesiacov. Okresný súd preto postupoval správne, keď obžalovanému v súčasne vedenom trestnom stíhaní (sp.zn. 6T/21/2019) uložil trest súhrnný, a to podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd uznesením podľa § 257 Tr. por. prijal. Z urobeného vyhlásenia obžalovaného bolo teda zrejmé, že skutku, pre ktorý bol odsúdený, sa dopustil 28.12.2017, teda pred vyhlásením trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany z 24.5.2018. Upustenie od uloženia súhrnného trestu v prípade trestného stíhania obžalovaného nebolo odôvodnené, a to vzhľadom na jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť, ako aj na zásady platné pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Tr. zák. O silnom kriminálnom narušení osoby obžalovaného svedčil okrem aktuálneho odpisu registra trestov aj fakt, že v minulosti bol opakovane riešený v priestupkovom konaní. Obžalovaný sa okrem iných trestných činov v minulosti dopustil aj obzvlášť závažného zločinu, za čo bol potrestaný rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/75/2018 z 20.11.2018. Uložený súhrnný trest preto plnil základné požiadavky individuálnej a generálnej prevencie trestu, t.j. že bude výchovným spôsobom vplývať na osobu obžalovaného a ostatných členov spoločnosti odradí od obdobného protiprávneho konania.

Pokiaľ sa týka námietok obhajoby, v zmysle ktorých vo výroku o uloženom treste obžalovanému malo byť výslovne uvedené ustanovenie § 43 Tr. zák. o ďalšom treste, krajský súd uvádza, že v odsudzujúcom rozhodnutí postačuje, pokiaľ sa súd k hmotnoprávnemu posúdeniu uloženia ďalšieho trestu vyjadrí aspoň v odôvodnení rozsudku. Úvahy súdu o uložení ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák. sú obsiahnuté na strane 7 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá zneniu ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Trest zákazu činnosti bol uložený zákonným spôsobom podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. z dôvodu, že tento bol uložený aj za súčasného zrušenia predchádzajúceho uloženého trestu zákazu činnosti (trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 0T/13/2018 z 24.5.2018).

Na základe týchto skutočností krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol v zmysle § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné. V ďalších neuvedených podrobnostiach druhostupňový súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.